

27. A millennium eseményei és a bűn vége

A millennium Krisztusnak az Ő szentjeinek az első és második feltámadás közötti ezeréves mennyei uralma. Ez idő alatt a bűnös halottak elátköztetnek, a föld pusztasáig lesz, az élő emberi lakosok nélkül, de azt Sátán az angyalai birtokolják. Az ezer év végén Krisztus az Ő szentjeivel és a szent vérossal leszáll a mennyből a földre. Ekkor feltámadnak a gonosz halottak és Sátánnal és angyalaival kárhoztatják a világot, de Isten tiszta bűntől le, ami megemészti őket, és megtisztítja a földet. Így a világegyetem örökre megszabadul a bűntől és a bűnös sáttól. (Jel 20; 1Kor 6:2-3; Jer 4:23-26; Jel 21:1-5; Mal 4:1; Ez 28:18-19)

A tártónelem folyamán mindig voltak olyan emberek, akik kihasználva mások irigységét a pokoltól, megpróbálták rávenni őket Isten imádatára. De milyen volt az általuk bemutatott Isten?

Hogyan semmisíti meg végül Isten a gonoszait? Mi tartózik Sátánnal? Miért nem jelenik meg a bűn soha tovább? Hogyan lehet az igazságos Isten szerető Isten is?

Á

Események a millennium kezdetén

A millennium - a Jelenések könyve 20. fejezetében említett ezeréves időszak - alatt Sátánnak már nem lesz befolyása a földre, Krisztus fog uralkodni szentjeivel (Jel 20:1-4).

A második advent. A Jelenések 19. és 20. fejezete részletként; nincs szöveg az első fejezet között. Jézus eljövetelenek leírása (Jel 19:11-21) után közvetlenül a millennium ábrázolása következik. Ebből a sorrendből kitűnik, hogy a millennium akkor kezdődik, amikor Krisztus visszajön.

A Jelenések könyve bemutatja azt a három hatalmat, amely közvetlenül a második advent előtt a sárkány, fenevad és hamis próféta között (Jel 16:13) összegyűjti a világot, a Krisztus műve és népe elleni harcra. Amikor ezek a fenevad és a Föld királyai és az ő seregeik egybegyűlnek, hogy harcot indítsanak Krisztus ellen visszatérése idején, a fenevad és a hamis próféta elpusztul (Jel 19:19-20). Ami a Jelenések 20-ban, a millenniumról szól.

fejezetben bekövetkeznek, az az Őrdaígi triász harmadik tagjára, a sárkányra vonatkozik. A sárkány fogságba esik, feneketlen mélységbe vetik, ahol 1000 esztendeig marad.[1]

Amint e

könyv 25. fejezetében láttuk, Krisztus második adventjével egy időben, amikor a világ országai elpusztulnak, Isten felállítja dicsőségének országát, azt az országot, amely örökké megmarad (Dán 2:44). Nőpe ekkor kezdi el uralkodását.

Az első feltámadás. A második adventkor lesz az első feltámadás. Az igazak, a boldogok és szentek feltámadnak, akiket az ég hatalma a második halálnak; hanem lesznek az Istennek és a Krisztusnak papjai, és uralkodnak vele ezer esztendeig" (Jel 20:6; Iásd e könyv 25. fejezetét).

Az igazak a mennybe jutnak. Az igaz halottak feltámadásuk után az élő szentekkel együtt elragadtatnak az égbe a levegőbe" (1Thessz 4:17). Ekkor Krisztus teljesíti a megretentést, amelyet kezretlenül a világ elhagyása előtt tett: "Elmegyek, hogy helyet készítssek nektek. És ha majd elmegyek, és helyet készítek nektek, ismét eljövök, és magamhoz veszek titeket; hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek" (Jn 14:2-3). Jézus így jellemezte azt a helyet, ahova elviszi követőit, hogy "az én Atyámnak háza", ahol "szok lakni van" (Jn 14:2). Jézus itt az Ő Jeruzsálemre utal, amely csak a millennium végén jelen el erre a földre. A második adventkor az igazak cserélődnek - amikor találkoznak az Árral a levegőben - a menny, nem a föld, amelyet Őpp hogy elhagytak.[2] Krisztus ekkor még nem állítja fel dicsőségének országát a földön. Ez majd a millennium végén lesz.

Krisztus ellenségei

elpusztulnak. Krisztus

szeszehasonlítottá visszatérőket az Őzánv-z eseményeivel, és azzal, ami Sodoma és Gomora pusztulásakor történt (Mt 24: 37-39; Lk 17:28-30). Hasonlata két dologra hárul fel a figyelmet: először, hogy a pusztulás végzetlenül érte a gonoszokat; második, hogy ami történt, az pusztulás volt - az Őzánv-z "mindnyájukat elragadja" (Mt24:39). A Sodomára hulló tűz és kő "mindenkit elvesztett" (Lk 17:29; Iásd még Mt 13:38-40). A második adventkor Krisztus fehéror lovon állászáll a seregei előtt. Az Ő neve: "Ékirályoknak Királya és uraknak Ura", és megáll a világot igazad népeit. Miután a fenevad és a hamis próféta elpusztul, Sőtán "éztá" kővetője meghal, nem lesznek többé, mert "megálltának a lovonálők kardjával, amely az Ő szájából jön ki; és a madarak mind megégednek azoknak hátsójával" (Jel 19:21).[3]

A

Szent-rés jelenet ábrázolásakor ezt mondja: "Az ég kijő helyéről, hogy megálltogassa a föld lakóinak ilnokságát, s felmutatja a föld a vort, és el nem fedti megálltetteit tább!" (Ása 26:21).

A Föld elhagyatott

lesz. Mivel az igazak az Ősrellyel a mennybe szállnak, a gonoszok pedig elpusztulnak az Ő megjelenésekor, a földet egy ideig nem lakják emberek. A Szentrelly utal ilyen helyzetre. Jeremiás ezt mondta: "Északnak a földre, de a délnek a pusztát; Észak az Észak, de nincsen világgossága! Északnak a hegyekre is, a délnek, reszketnek; Észak a halmokra, de mind ingadoznak! Északnak, Észak a dél, egy ember sincsen" (Jer 4:23-25). Jeremiás az 1Mózes 1:2-ben találhatók "Északnak a pusztát" meghatározást használja, ami azt jelzi, hogy a föld olyan rendezetlenebbé lesz, mint amilyen a teremtés kezdetekor volt.

Sájtán

megkötötték. Az ekkor történt eseményeket az Izrael szentélyszolgálatának engesztelő napi bűnbak-szertartása vetette előre. Az engesztelés napján a főpap az Ősrellynek engesztelő vörrel megtisztította a templomot. Csak akkor kezdődött az áldozat, a Sájtánt jelképező bakra vonatkozó szertartás, amikor a pap májra az engesztelőt teljesen elvégezte (lásd a 23. fejezetet). Kötött a bak fejére tőve, a főpap megvallotta "Északnak minden hamisságját Észak minden vétékét, mindenféle bűnt... azokat a baknak fejére" rakva (3Mózes 16:21). "Észak a bűnbakot kikötötték a pusztába, Északnak a földre" (3Mózes 16:22).

Krisztus a mennyei

templomban engesztelő áldozatának áldásaival hasonlóképpen szolgál a népeknek; visszatértek megváltja őket, Északnak a földet ad nekik. Amikor ezt a munkát, a megváltás munkáját Észak a mennyei templom megtisztítását befejezi, népeknek bűneit Sájtánra, a bűn szerzőjére Észak felbujtására helyezi. Az egyáltalán nem mondhatók, hogy Sájtán engesztelőt szerez a hűvök bűneiért - Krisztus ezt teljesen elvégezte. De Sájtán viseli a felelősséget minden olyan bűnt, amelyre rávette azokat, akik a földön foglalkoznak. "Észak amint Észak arra való ember" kivezette a bűnbakot egy lakatlan vidékre, Isten Ágy fogja kiűzni Sájtánt az elhagyott Észak lakatlan földre (lásd a könyv 23. fejezetét). [4]

János

Áldozatának a millenniumi szemléletesen ábrázolja Sájtán szimulacrisát. Látta, hogy az ezer esztendő kezdetén egy angyal Észak megfogja a szárnnyal, azt a régi kőgyűrt, aki az "Északnak Észak", Észak bezárta Észak a földre" (Jel 20:2-3). Ez jelképesen tárnakzi Sájtán áldozó Észak megvesztő tevékenységének ártmeneti végét, Észak hogy tárnak el ne hitesse a népeket, má-g betelik az ezer esztendő" (Jel 20:3).

A János által használt

"Északnak" (gárgál) abíssos kifejezés találóan ábrázolja a föld akkori állapotát. [5] A Krisztus eljövételét követően a megelőző csapások viharvert (Jel 16:18-21) Észak a gonoszok testével borított föld a teljes pusztulás színe helye.

E föld bálványbe zárt Sájtánt Észak megkötött" a kőrellynek bilincse. Mivel a föld egy élő ember sincs, Sájtán senkit sem ká-sáthet, sem nem áldozhat. Olyan körtelemben van megkötött, hogy nincs semmi tennivalója.

A

Események a millennium alatt

Krisztus

a megváltottakkal a mennyben. A második adventkor Krisztus a mennybe viszi követőit, azokra a lakóhelyekre, amelyeket elkészített nekik az Ő Jeruzsálemben. Mint Mázses az izraeliták, a megváltottak is hálatelt szívevel önklik a szabadulás önköt - ézsászesnek, Isten szolgálójának önköt, Ős a Bírőnek önköt, ezt mondván: Nagyok Ős csodálatosak a te dolgaid, mindenható Ős Isten; igazak Ős igazságosak a te tőjaid, Ős, szentek Királyai!" Jel 15:3).

A szentek uralkodnak

Krisztussal. Krisztus

a millenniumkor teljesíti azt az ígértét, hogy a győzteseknek éhatalmat ad... a pogányokon" (Jel 2:26). Dániel íta, hogy Krisztus ellenségeinek elpusztítja a után éz az ország... Ős a hatalom Ős az egész g alatt levő országok nagysága átadatik a magasságos egek szemei népének" (Dán 7:27). Akiket Krisztus feltámaszt az első feltámadáskor, azok uralkodni fognak vele ezer esztendeig (Jel 20:4).

De milyen

örtelemben mondható, hogy a szentek uralkodnak, ha Ők a mennyben vannak, Ős a gonoszok mind meghaltak? Uralkodásuk Krisztus kormányzásának egy fontos szakaszában való részvétel jelent.[6]

A

gonoszok meg-tölése. János íta, hogy a millennium alatt a szentek tölésben vesznek részt; íta ézkirályi szöveket, Ős leíta önk azokra, Ős adatok nekik tölletel" (Jel 20:4). Ez Sántin Ős angyalai meg-tölésének ideje, amit a Szent-rés megemlé-t (2Pt 2:4; Jád 6). Ekkor valósul meg Pálnak az a kijelentése, hogy a szentek meg-tölik a világot, sőt még az angyalokat is (1Kor 6:2-3).[7]

A

millenniumi töllet nem azt határozza meg, ki ádvázál, Ős ki kárhozik el. Ezt a második advent előtt Isten dönti el. Akik nem támadtak fel, vagy nem váltottak el, azok rőkre elvesznek. Az az töllet, amelyben az igazak is részt vesznek, arra szolgál, hogy világos adjon az igazaknak minden kórsre, amely a gonoszok elvesztésével kapcsolatban felmeríhet. Isten azt akarja, hogy vezetésben teljesen bzzon mindenki, akiknek rőket adott, ezört bepillantást ad nekik kegyelme Ős igazságossága dolgaiba.

A

Á

Képzeld el, hogy a mennyben vagy, Ács nem találod ott egyik kedves hozzátartozódat, akinek ottlétére biztosan számítottál. Emiatt talán megérdöjelezted Isten igazságosságát. Pontosan ilyen képtely volt az, amely elindította a bűntörténelmet. Hogy ne legyen tébbé ilyen képtelyre alkalom - Ács hogy soha tébbé ne támadjon fel a bűn -, a millenniumi Átletnek ebben a szakaszban Isten minden kérdést megválaszol.

A já Ács rossz kázzá tti kázzdelemnek ebben a részben a megváltottak dntő szerepet játszanak. Éztanás-tják, hogy Isten milyen szeretettel Ács trelmesen viselte az elveszett bűntörténelk gondját, Ács ez az Ártákkával Ágra kielgátő vjlasz a részkre. Látják, hogy a bűntörténelk milyen meggondolatlanul Ács makacsul elutasították Ács elvetették Isten szeretetét. Megtudják, hogy a mág látszólag kevésb bűntörténelk is titokban Ájolt csónya ÁnzÁcs Ák miatt nem fogadták el Uruk Ács Megváltójuk Ártákkrendjét."[8]

Sájtájn gondolkodási ideje. A

millennium alatt Sájtájn nagy szenvedést Ál Ájt. Mivel angyalaival ehhez az elhagyott földhöz van káttve, nem vgezheti tébbé azt a megvesztő munkát, ami korábban Állandán elfoglalta az idejét. Kénytelen az Isten Ács ttrvÁnye elleni lázadásának káttvekezményeit szemlÁlni, Ács elgondolkodni azon a szerepen, amelyet a já Ács gonosz kázzá tti kázzdelemben játszott. Csak félelemmel vjrhhatja azt a szátrnyű bntetést, amit az Általa okozott sok rossz miatt el kell szenvednie.

Á

Események a millennium végén

Az ezer Áv végén áza tébbi halott" - vagyis a gonoszok feltámadnak, Ács ezzel Sájtájn kiszabadul a tótlenség btrtÁból (Jel20:5-7). Ásjra becsapva a gonoszokat, áza szentek tájbora" Ács áza szeretett vájros" [az Áj JeruzsÁlem] ellen vezeti őket (Jel 20:9), amely ebben az időben Krisztussal már leszÁllt a mennyből.[9]

Krisztus

Ács a vájros a szentekkel leszÁll. Krisztus leszÁll a FÁldre a szentekkel Ács az Áj JeruzsÁlemmel egyÁtt, kettős cÁllal. A millenniumi Átlet dntÁsÁnek vÁgrehajtásÁival vÁget vet a nagy kázzdelemnek; megtisztÁ-tja Ács megÁjÁ-tja a fÁldet, hogy felÁllÁ-thassa Ártákkával Á orszÁját. Ekkor a legteljesebb Ártelemben ázaz Ásr lesz az egÁsz fÁldnek kirÁlya" (Zak 14:19).

A kárthozat

feltámadása. Most

elérkezett az a pillanat, amelyben Krisztus átgátnak megvalósulása teljessé lesz - hogy "mindazok, akik a koporsókban vannak, meghallják az ő szavát" (Jn 5:28). A második adventkor, az első feltámadás, "az az élet feltámadása" alkalmával Krisztus előhozta a halott igazakat a sírjukból. Most pedig megtámasztja a második feltámadás, "az a kárthozat feltámadása", amelyről Krisztus szintén beszélt (Jn 5:29). A Jelenések könyve is utal erre a feltámadásra: "Az a tizedik halott pedig [aki nem támadt fel az első feltámadáskor] meg nem élevedik, mágnem betelik az ezer esztendő" (Jel 20:5).

Sájtán

fogsáigát. Az ezer év végén a gonoszok feltámadása kiszabadítja a Sátánt a fogságából "egy kevés időre" (Jel 20:3). Utoljára tesz kísérletet arra, hogy Isten kormányzata ellen harcoljon; "kimegy, hogy elhitesse a föld négy szegletén levő népeket" (Jel 20:8). Munkája nem lesz nehéz, mivel a gonoszok ugyanolyan lázadás lelkellettel támadnak fel, mint amilyenekkel meghaltak.

A város megtámadása.

Utolsó

csalátsáival Sátán azt a reményt akarja ábrázolni a gonoszokban, hogy erőszakkal be tudják venni Isten országát. Ásszegyűjti a világra népeit, és a szeretett város ellen vezeti őket (Jel 20:8-9). [10] "Az a gonoszok, akik makacsul visszautasították az Isten városába való belépést Krisztus ajdóztatós engesztelésének árdemei által, most elhatározzák, hogy bebocsátást és uralmat szereznek ostrom és háború által." [11]

Az a tány,

hogy a gonoszok, mielőtt Isten árbát áletet ad nekik, ellene fordulnak, és megkésérik megdönteni uralmát, bizonyítja Istennek a sorsukról hozott áletének helyességét. Ágy neve és jelleme, amelyet Sátán be akart mocskolni, mindenki előtt igazolást nyer. [12]

A

nagy fehér trón álete. János utal arra, hogy amikor Isten ellenségei kártráveszik a várost, és felkésélnék a támadásra, Isten fellátja nagy fehér trónját. Amint az egész emberiség a trón kártrá találkozik - egyesek biztosságban a városon belül, mások rámtásten a városon kívül, a Bárá előtt -, Isten ágrehajtja az álet utolsó szakaszát. Erről az időről beszélt Krisztus, amikor ezt mondta: "Ott lesz a rás és fogak csikorgatása, amikor látjátok Ábrahámot, Izsákot és Jákóbot, és a prátakat mind az Isten országában, magatokat pedig kirekesztve" (Lk 13:28).

Az álet e szakaszának

ágrehajtásához Isten jegyzőkönyvei megnyitnak. "Majd egy más könyv nyitatók meg, amely az áletnek könyve; és megátletnek a halottak azokból, akik e könyvekbe voltak íva." (Jel 20:12) Ekkor Isten kimondja a végzetes áletet.

Miért

kelti Isten ezeket az embereket? Csak azért, hogy újra végzet vessen Istennek? A millennium alatt a megváltottaknak volt alkalmuk megvizsgálni, milyen igazságosan bízik Isten minden értelmesevel a világegyetemben. Most az elveszettek is - beleértve Sátánt és angyalait - bizonyítják Isten igazságosságát.

E nagy fehérorvosi teljességgel beállítja szavai: "Mindnyájan odaállunk majd Krisztus előtt" (Róm 14:10). Ott minden teremtmény - a földi és az elbukott, megmentett és elveszett - meghajlít a kardot, és megvallja, hogy Jézus Krisztus az Úr (Jel 2:10-11; v. Á. 45:22-23). Akkor Isten igazságosságának kardja megoldódik. Azok, akik a kardot kapták, rendíthetetlenül hisznek benne. A bűn soha többé nem fogja megrontani a világegyetemet, sem létrehozni lakóit.

Sátán

Ős a bűnösök megsemmisítésének. A tőle kiadott utáni Sátán, valamint angyalai és emberi kárhozó azonnal megkapják bűntudatukat. Meg kell halniuk, a kardot halállal. "Istentől, a mennyből tűz szíllal, Ős megemészti" az elkárhozottakat (Jel 20:9). A föld egyszélszár-ne megolvadni látszik, és hatalmas tűzes távolság változik "ez az életnek és az istentelen emberek romlásának napjára" (2Pt 3:7). "Bosszú napja ez az Úrnak" (Á. 34:8), amelyen elvégzi "szökötlan" munkáját (Á. 28:21), elpusztítja ellenségeit. János ezt mondta: "Ős ha valaki nem találta be-va az élet kárhozóban, a tűznek távba vetetik" (Jn 20:15). Az árdőknek és társainak szintén ez lesz a sorsa (Jel 20:10).

A Biblia

szélszár-ggse világgal teszi, hogy ez "a második halál" (Jel 21:8) a gonoszok teljes megsemmisítését jelenti. Akkor mit jelent az árdők kögő pokol fogalma? E kardos figyelmes tanulmányozásból kiderül, hogy a Bibliában szílszár sincs ilyen pokor vagy győtrelemről.

1.

Pokol. Bibliailag

a pokol "ez a hely, ahol az állapot, amelyben a kardot tűz által bűnhődnek, és megsemmisítésnek a második halállal azok, akik elutasítják Istent és a Jézus Krisztusban felkeltésüket." [13]

A Biblia

magyar fordításai sokszor a "pokol" szót használják a hős seol és a gárdg hads szílsz fordításaként. Ezek a kifejezések általában a srt jelentik, ahol a halottak - igazak és gonoszok egyaránt - ántudatlan állapotban vannak a feltámaszra (I. 25. fejezetet). Mivel a pokol mai fogalma annyira eltart attól, amit ez a hős, illetve gárdg kifejezés jelent, szílsz mos modern fordítás kerüli a "pokol" szót, és egyszerűen íveszi a hős "seol" és a gárdg "had" szót.

Ezzel ellentétben a görög geenna szó, amelyet az Ószentimentum magyar fordításai szintén a "ézkokol" szóval adnak vissza, olyan helyet jelent, ahol a megtéretlenek tűzben égve bűnhődnek. Tehát a Bibliában a "ézkokol" nem mindig jelenti ugyanazt, és ez - mivel a kálaféreg nincsen feltéve - nagy zűrzavart okozhat.

A geenna

a háber Ge-Hinnom-ból, ézkHinnom völgyéből, a Jeruzsálem dőli részén elhelyezkedő völgytorok nevéből származik. Itt gyakorolta Izrael azt a pogány rítust, amelyben gyermekeket ágetett el a Moloknak (2Krn 28:3; 33:1,6).

Jeremiás megíveendőlte, hogy e bűn miatt az Ésr ezt a völgyet ézk-ldéklés völgyé"-vé teszi, ahol addig temetik a halottakat, amíg máj nem lesz tbb hely számukra. Ezért a tbbi halott teste ézkaz ég madarainak... lesz eledel" (Jer 7:32-33; 19:6; Ása 30:33). Késztelenül Jeremiás próféciája indotta Izraelt arra, hogy a Ge-Hinnom völgyét a gonoszok meg-téleése helyéne, utálat, bntetés és szögyen helyéne tekintse.[14] A későbbi rabbinikus hagyomány ezt a helyet égő tetemek és hulladék helyéne tartja.

Jézus a Hinnom tézével a

pokol tézébe ábrázolja (pl. Mt 5:22; 18:9). Tehát a Hinnom tézé jelképezi az utolsó á-télet megemésztő tézé. Jézus kijelentette, hogy ez a halál utáni térténe (Lk 12:5), és hogy a pokol elpusztá-tja a testet és lelket egyaránt (Mt 10:28).

Milyen a pokol tézé? Vajon

az emberek ártékkéne ágnek a pokolban?

2. A gonoszok sorsa. A Szent-rás szerint Isten csak az igazakn á-gör árték áletet. A bűn zsoldja halál, nem pedig árték álet a pokolban (Rm 6:23). A Szent-rás azt taná-tja, hogy a gonoszok ézkiváigattanak" (Zsolt 37:9,34); elvesznek (Zsolt 37:20; 68:3). Nem éne árték tudatos állapotban, hanem elégnek (Mal 4:1; Mt 13:30,40; 2Pt 3:10). A gonoszok megsemmiséne (Zsolt 145:20; 2Thesz 1:9; Zsid 2:14), elvesznek a féldről (Zsolt 104:35).

3.

Árték bntetés. Az

Ószentimentum a gonoszok bntetéséről száva az ézkárték" szót használja. Ez a szó a görög aionios fordása, és Istenre, emberre egyaránt vonatkozhat.

Féleléte elkerülése végett tudnunk kell, hogy az aionios viszonylagos kifejezés; jelentését az a szó dnti el, amelyet kázelebről meghatároz. Tehát amikor a Szent-rás az aionios ("árték") szót Istennel kapcsolatban használja, akkor azt jelenti, hogy az Ő léte végtelen, mert Isten halhatatlan. De amikor ezt a szót halandó lényre vagy romlandó dologra használja, akkor azt jelenti, hogy ameddig az a személy é vagy a dolog létezik.

Jáé dÁjs 7. verse pÁldÁjul azt

mondja, hogy Sodoma Ás Gomora áéžÁrÁk tüznek bÁ¼ntetÁsÁot" szenvedte. De azok a vÁirosok ma májr nem Ágnek. PÁter azt mondta, hogy a tüz azokat a vÁirosokat elhamvasztotta, vÁogromlÁjsra kÁjrhoztatva ōket (2Pt 2:6). Az áéžÁrÁk" tüz addig Ággett, amÁ-g májr nem volt mit elÁgetnie, Ás azutÁjn kialudt (IÁjsd mág Jer 17:27; 2KrÁn 36:19).

HasonlÁkÁppen,

amikor Krisztus a gonoszokat áéžaz ÁrÁk tüzre" juttatja (Mt 25:41), az a tüz, amely elÁgeti a gonoszokat, áéžolthatatlan" tüz lesz (Mt 3:12). Csak akkor alszik ki, amikor májr nem marad semmi elÁgethető.[15]

Amikor

Krisztus áéžÁrÁk bÁ¼ntetÁsról" beszÁol (Mt 25:46), akkor nem ÁrÁkkÁ tartÁ³ bñnhödÁsre gondol. Ášgy Ártette, hogy amint az ÁrÁk Álet - amit az igazak Álveznek - folytatÁdik az ÁrÁkkÁvalÁ³sÁjg korszakain Ájt, Ágy a bÁ¼ntetÁs - amit a gonoszok elszenvednek - szintÁon ÁrÁk lesz, de nem tartalmÁjban (mint ÁrÁkkÁ tartÁ³ gyÁtrödÁs), hanem kihátÁjsÁjban, mint teljes Ás vÁgÁrvÁnyes bÁ¼ntetÁs. Azoknak vÁge, akik e bÁ¼ntetÁsben rÁszesÁ¼lnek, a májsodik halÁjl. Ez a halÁjl ÁrÁk, mert nem lesz, Ás nem is lehet belőle feltÁmadÁjs."[16]

Amikor a

Biblia áéžÁrÁk megvÁjtÁjsrÁ³l" (Zsid 9:12 - Áj kat. ford.) Ás áéžÁrÁk Á-tÁletről" (Zsid 6:2) beszÁol, a megvÁjtÁjs Ás az Á-tÁlet ÁrÁk hátÁjsaira - Ás nem vÁget nem Áró folyamatÁjra - utal. UgyanÁ-gy, amikor ÁrÁk bÁ¼ntetÁsról beszÁol, e bÁ¼ntetÁs hátÁjsairÁ³l, Ás nem folyamatÁjrÁ³l beszÁol. A gonoszok halÁjla vÁgleges lesz, Ás ÁrÁkkÁvalÁ³.

4. Á-rÁkkÁjn ÁrÁkkÁ

tartÁ³ gyÁtrelem. A

SzentÁ-rÁjsban hasznÁjt áéžÁrÁkkÁjn ÁrÁkkÁ" kifejezÁsból (Jel 14:11; 19:3; 20:10) szintÁon arra lehet kÁvetkeztetni, hogy SÁjtÁjn Ás a gonoszok megbÁ¼ntetÁsÁnek folyamata az egÁsz ÁrÁkkÁvalÁ³sÁjgon Ájt tart. De mint az áéžÁrÁk" esetÁben, itt is a szemÁly vagy dolog, amit kÁzelebből meghatÁroz, dÁnti el, mit jelent az áéžÁrÁkkÁjn ÁrÁkkÁ" kifejezÁs. Amikor Istennel van kapcsolatban, jelentÁse vÁgÁrvÁnyes - mert Isten halhatatlan; amikor halandÁ³ emberrel kapcsolatos, jelentÁse korlÁtozott.

JÁ³ pÁlda e

kifejezÁs alkalmazÁjsÁjra Edom megbÁ¼ntetÁse. Á%saíjs leÁ-rja, hogy Isten ezt az orszÁgot Ágő szurokkÁj vÁjltoztatja, amely áéžÁjjele Ás nappal el nem alszik", Ás fÁ¼stje áéžÁrÁkre fÁjlgomolyog". áéžNemzetsÁgről nemzetsÁgre pusztÁjn marad, soha ÁrÁkkÁ senki Ájt nem megy rajta." (Á%sa 34:9-10) Edom elpusztult, Ás ma májr nem Ág. Az áéžÁrÁkkÁ" addig tartott, amÁ-g teljesen el nem pusztult.

A teljes SzentÁ-rÁjsÁ³l

vilÁjgos, hogy az áéžÁrÁkkÁ" jelentÁsÁnek hátÁjai vannak. Az Á"testamentum azt

mondja, hogy egy rabszolga "szolgálhat urának" (2Máz 21:6); hogy a gyermek számára "a templomban kellett maradnia" (1Sám 1:22); "János azt hitte, hogy "a nagy hal gyomrában kell lennie" (János 2:7). Az Ószövetség hasonlóan használja ezt a kifejezést. Például az evangélium tanította Filemonnak, hogy "fogadja vissza Onésimust" (Filem 15 - 17. prot. ford.). Mindezekben az esetekben az "a nagy hal gyomrában" azt jelenti, hogy "amíg az ember él".

Zsolt 92:8

azt mondja, hogy a gonoszok mind elvesznek. A vész nagy tűzvészről szól, pedig Malakiás ezt mondta: "Eljön a nap, lángra fog, mint a szőlő, és olyan lesz minden kevély és minden gonosztevő, mint a pozdorja, és megégeti őket az eljövendő nap, azt mondja a Seregeknek Ura, amely nem hagy rajtuk gyökeret, sem ágat" (Mal 4:1).

Egyszer majd tűz pusztítja

el a gonoszokat - Sátánt, a gonosz angyalokat és a megtévesztett embereket -, gyökeret és ágat egyaránt; nem kell tölgyes halálra vagy hadseregéről beszélni (Iájd e könyv 25. fejezet). Isten ezeket is gyökeret és ágat megsemmisíti (Jel 20:14).

Tehát a

Biblia nagyon világossá teszi, hogy a bűntudat, a második halál - nem a bűntudat folyamata - gyökere szél. E bűntudatból nincs feltámadás, határai gyökereivel.

William Temple öröknek

igaza volt, amikor ezt állította: "Egy dolgot teljes bizonyossággal elmondhatunk. Nincs gyökere tartás győzelem. Ha az emberek nem vették volna ki az emberi lélek természetéből az elpusztíthatatlanságának gyökereit és bibliátlan elképzeléseket, és ha ennek tudatában elolvasták volna az Ószövetséget, nem az gyökereivel győzelem tanítást tartott volna meg belőle (az Ószövetségben), hanem a megsemmisítés tanítását. A tűz az, ami a végzettség (gyökere), nem az élet, ami a tűzbe vettetik." [17]

Miután az

Isten teremtése szerinti teljes bűntudat az igazság győzelem nyelveinek eleget téve megtévesztett, a Menny és a Föld az új igazságosságát hirdeti.

5. A bűntudat elve. A halál a bűn végzettségének bűntudat.

A bűn következményeként mindazok, akik elutasítják az Isten által felkínált "megbocsátást", gyökere meghalnak. De egyesek megbeküldték a bűntudatukat gyökereket el, és "visszatértek", amikor másoknak szenvedést okoztak. Másoknak, akik viszonylag erkölcsös, bűntudatukat elvetették, a bűntudatuk főleg az volt, hogy elutasították a Krisztus által nyújtott "megbocsátást". Igazságos-e az, hogy ők is ugyanazt a bűntudatot szenvedjék el?

Krisztus

azt mondta, hogy "amely szolga tudta az ő urának akaratát, és nem vétkezett el, sem annak akaratára szerint nem cselekedett, sokkal büntették meg. Aki pedig nem tudta, és bűntettekre más dolgokat cselekedett, kevésbé büntették meg. És valakinek sokat adtak, sokat kárvételnek tőle; és akire sokat bűntettek, többet kárvételnek tőle" (Lk 12:47-48).

Köszönettel, hogy azok,

akik kifejezetten lázadtak Isten ellen, jobban fognak szenvedni, mint azok, akik ezt nem tették. De tudnunk kell azt, hogy a legnagyobb szenvedés az lesz a számára, amit Krisztus is elszenvedett, amikor úgy tudta, hogy halála a kereszten "a második halál". Jézus ott a világig bűne nehezedett. Az Atyjától való szűnyű elszakadása, ami a bűn kárvételkezelője volt, leírhatatlan lelki gyötrelmet okozott neki. Ez történetük majd az elvesztett bűnszűnyűvel is. Amit vétettek, azt aratják - nemcsak ebben az életben, hanem a végső pusztuláskor is. Isten jelenléteben a bűntudat, amit bűntetteik miatt éreznek, leírhatatlan gyötrelmet okoz nekik. Minél bűnszebbek, annál nagyobb lesz a gyötrelmük. Sőt, a bűn felbujtása és kezdeményezője fog a legjobban szenvedni.

A

föld megtisztítása. Péter leírja, milyen lesz az Ős napja, amikor a bűn minden nyoma eltűnik, és ezt mondja: "Az eget ropogva elmozdítják, az elemek pedig megölegetve felbomlanak, és a föld és a rajta levő dolgok is megölegetnek" (2Pt 3:10).

A gonoszokat elpusztítja

tűz megtisztítja a bűn szennyétől. E föld romjaiban Isten "az első eget és az első földet" hoz elő, "mert az első ég és az első föld elmúlt" (Jel 21:1). Erről a megtisztított, újított teremtett földről Isten származtatja a győzelmet, a földalmit és halált (Jel 21:4). Végül megszűnik a bűn okozta ártok.

Az Ős eljövendő napjának

beszélve, amikor a bűn és a megrettenő bűnszűnyűk megsemmisülnek, Péter ezt mondja mindenkinek: "Milyeneknek kell lennetek nátek szent életben és kegyességben, akik várjátok és sávjárogjátok az Isten napjának eljövését." Krisztus visszajövetelének árgőretőre reménységgel építve jelentette ki: "Az ő földet várunk az ő árgőrete szerint, amelyben igazság lakozik. Annakért, szeretteim, ezeket várva, igyekezzetek, hogy szeplő nélkül a hiba nélkül valóknak találjon titeket, békességben" (2Pt 3:11-14).

Á

Lábjegyzet

1.

Â

LÃ¡sd SDA Bible Commentary, jav. kiad., 7/885.
oldal

2.

Â

LÃ¡sd Questions on Doctrine, 495. oldal

3.

Â

Amikor a fenevad és a hamis próféták a tizedes táborba vették (Jel 19:20), és a "többiek"-et (Jel 19:21), követőiket megölték Krisztus kardja. Ezek a királyok, vezérek, hatalmasok és mindenki, szabadok és szolgák (Jel 19:18). A hatodik pecsét alatt ugyanezekről írték emléket, akik igyekeznek elrejtőzni a Babilon színe előtt (Jel 6:14-17), amikor az ég tekeresként felgöngyölödik, és minden hegy és minden sziget elmozdul. Nyilvánvaló, hogy ezek az ígehelyek ugyanazt a földet mérték - Krisztus második adventjét - írják le.

Á

Hány ember értendő a "többiek" halálán (Jel 19:21)? Jel 13:8 szerint a második advent idején csak két osztály lesz a földön: "imádját őt (a fenevadat) a földnek minden lakosa, akinek neve nincs beírva az élet könyvébe". Ezt nyilvánvaló, hogy amikor a "többiek" megölték a lovon ülőnek kardjával (Jel 19:21), nincs túlélő, kivéve azokat, akik ellenálltak a fenevadnak, vagyis akik be vannak írva az élet könyvébe (Jel 13:8)." (SDA Bible Commentary, jav. kiad., 7/885. oldal)

4.

Á

V. Questions on Doctrine, 500. oldal. A bűnbak nem az igazak megöltéséje.

5.

Á

A Septuaginta használja ezt a kifejezést a tehóm, "harmadik fordítások" 1Máz 1:2-ben. Ez mutatja, hogy a föld millennium alatti állapota teljesen legális, a föld kezdetben valamilyen állapotot, amikor az őskorban, az őskorban, az őskorban. Lásd SDA Bible Commentary, jav. kiad., 7/879. oldal

6.

Á

Az a tény, hogy uralkodnak, vagy uralmuk van, nem jelenti, hogy gonoszok. Kezdetben Isten adta meg nekik az uralomot (1Máz 1:26). Bűnbeesésük előtt uralkodtak a teremtettégek azon a földön, amelyet Isten nekik adott. Nem kellene engedetlenek ahhoz, hogy valaki uralkodhasson.

7.

Á

SDA Bible Commentary, jav. kiad., 7/880. oldal

8.

Â

Maxwell, God Cares (Boise, 1D; Pacific Press, 1985), 2/500. oldal

9.

Â

A Jelenések könyvének ábrázolása az Ő Jeruzsálem leszíjűsírű nem szűkségekben jelzi annak pontos idejét, mert az előző fejezetben "Éza szeretett várost" az Őrdög seregeitől kárílvéve íjtjuk. Ebből a leírásból arra a következtetésre jutunk, hogy az Ő Jeruzsálem eredetileg a föld megőjtés-e előtt leszíjűlt.

10.

Â

A G3g 3s M3g3g n3v Izrael ellens3geire vonatkozik; 3k a fogs3g ut3n meg akart3k t3madni Isten n3p3t 3s Jeruzs3jemet (I3sd Ez 38:2:14-16). Az Izraellel kapcsolatos k3l3nb3z3 3testamentumi pr3f3ci3k nem teljesedtek be. Ezek a lelki Izrael 3let3ben fognak beteljesedni. Az a hatalmas ellens3ges sz3vets3g, amelyr3l Ez3kiel azt mondja, hogy Jeruzs3jlem ellen j3n, akkor fog l3trej3nni, amikor Isten megengedi S3t3nnak, hogy az elk3rhozand3k seregeivel n3p3re 3s szeretett v3ros3ra t3madjon a nagy k3zdelem v3gs3 csat3j3nak megv3v3s3ra.

11.

3

Questions on Doctrine, 505. oldal

12.

3

V3. SDA Bible Commentary, jav. kiad., 4/708. oldal

13.

Â

â€žHell" SDA Encyclopedia, jav. kiad., 579. oldal

14.

Â

LÃ¡sd â€žHell", SDA Bible Dictionary, jav. kiad., 475. oldal

15.

Â

VÃ¡l. JeremiÃ¡s prÃ©fÃ©ciÃ¡jÃ¡val, amelyet JeruzsÃ¡lem olthatatlan tÃ¼z Ã¡ltal elpusztÃ¡tÃ¡sÃ¡rÃ¡l jÃ¡vondÃ¡lt meg (Jer 17:27). Ez a jÃ¡vondÃ¡ltÃ¡s akkor

teljesedett be, amikor Nabukodonozor elfoglalta a várost (2Kirá 36:19). A tűz addig égett, amíg a város el nem pusztult, és az utána kialudt.

16.

Á

Questions on Doctrine, 539. oldal

17.

Á

William Temple, Christian Faith and Life (New York, N. Y., Macmillan, 1931), 81. oldal